

Milí bratři obláti,

všem vám přeji radostnou slavnost. V tento den schválil v r. 1826 papež Lev XII. naše Konstituce a pravidla. I dnes jsme naplněni radostí a vděčností za naše povolání Misionářů oblátů P. Marie Neposkvrněné. Letos je Církev na celém světě vyzývána k tomu, aby oslavila „Rok zasvěceného života“. A to je další příležitost k tomu, abychom ocenili dar našeho misijního povolání a oslavili naše charisma, které je vyjádřeno v našich Konstitucích a pravidlech, a je to zároveň i pozvání k tomu, abychom naše Konstituce uvedli do života.

Už při interkapitulním setkání v r. 2013 jsem každého z vás žádal - a dnes svou žádost obnovuji - abychom se pravidelně snažili naše Konstituce a pravidla meditovat a nad nimi se modlit. Vyzývám každého obláta, aby objevil bohatství významů, které Konstituce obsahují, prosté a nádherné výrazy, které pozitivně popisují náš životní styl. Budeme tak přijímat duchovní potravu a tato četba v nás bude znovu a znovu povzbuzovat misijní horlivost. Skrze meditaci Konstitucí se nám je, jak doufám, podaří zvnitřnit natolik, že je budeme i věrněji žít. To podpoří i naši ochotu odevzdat se dílu Ducha svatého, který je v nás protagonistou trvalé formace spočívající v neustálém otevírání se milosti hlubokého osobního a komunitního obrácení se k Ježíši Kristu, ke kterému nás vybízí Generální kapitula z r. 2010.

Svatý Evžen ukončil svou Předmluvu ke Konstitucím a pravidlům z r. 1825 těmito slovy:

„Nestačí však jen být prodchnuti velikostí služby, k níž jsou (obláti) povoláni. Příklady mnoha světců a i sám rozum dostatečně dosvědčují, že k tomu, aby byl zajištěn úspěch takového svatého úmyslu a aby byl ve společenství udržen pořádek, je nezbytné ustanovit jistá pravidla života, která spojí všechny členy vytvářející společenství v jednotném způsobu konání a ve společném duchu. Ta pak dávají společenství sílu, uchovávají horlivost a zaručují jeho trvání.

A tak se tito kněží, kteří se s horlivostí věnují všem skutkům, které jim kněžská láska může vnuknout, zejména pak hlásání svatých misí, které jsou hlavním cílem, pro něž se shromáždili, chtějí podřídit Řeholi a Konstitucím, které všichni považují za způsobilé k tomu, aby jim poskytly výhody, které si, shromáždění do společenství, předkládají, pro své vlastní posvěcení a pro spásu duší, k následování.“

Evžen viděl v tomto zákoníku oblátského života spojovací materiál, který nás k dobru naší misie (poslání) udržuje v jednotě myšlení a jednotě činnosti. Tato jednota je tedy nutná k uchování horlivosti celého misijního společenství, aby tak vytrvalo v ochotě a disponibilitě pro ty největší misijní potřeby Církve. Společný

pohled na náš život a poslání – jak je vyjádřen v Konstitucích a pravidlech – a ochota se na něm podílet by měly oblátům zaručit uchování identity pevného společenství Spasitelových spolupracovníků určeného k hlásání evangelia chudým. Takové misionářské uskupení vyznačující se dobrým zdravím a propojené poutem těchto životních pravidel by mělo být schopné odpovídat na znamení doby a nikdy neupadnout do průměrnosti ani se stát věznem nečinnosti nebo rutiny pohodlné a pouze individuální služby. Zakladatel uzavírá Předmluvu ke Konstitucím a pravidlům tím, že je pro samotné misionáře označuje za cestu ke svatosti a pro Boží lid pak za prostředek ke spáse. Díky těmto životním pravidlům by měli být obláti ochotní k přijetí obtížných a vzdálených misí, a přinášet tak radost ze spásy nejopuštěnějším lidem na světě.

Slavíme Rok zasvěceného života a Kongregace pro řeholníky nám u této příležitosti připomíná to, co říká Druhý vatikánský koncil, totiž že evangelium je naším prvním životním pravidlem. Konstituce a pravidla nenahrazují evangelium, ale upřesňují ho tím, že ukazují, jak ho jsou obláti povoláni žít. Můžeme se na ně dívat jako na naše „rodinné evangelium“, k jehož žití jsme se zavázali a které chceme s horlivostí prožívat skrze svou oblaci. Dnes pro nás toto oblátské životní pravidlo vyjadřuje zkušenost Evžena de Mazenod a charisma, které měl z vnuknutí Ducha sv. vtělit do řeholní misijní rodiny. Věříme, že současné Konstituce a pravidla jsou opravdovým a věrným vyjádřením toho, jak skrze své misijní povolání žijí obláti evangelium v dnešních podmínkách. Pro naši obnovu je důležité, abychom je s vážností studovali, přemýšleli o nich, mluvili o nich a modlili se nad nimi.

Přesně toto vyjadřují současné Konstituce a pravidla v K 163:

„Konstituce a pravidla nabízejí každému oblátovi způsob, jak se lze ubírat ve stopách Ježíše Krista. Čerpají z charismatu žitého zakladatelem a jeho prvními druhy; obdržely také oficiální schválení Církve. Umožňují tak každému zhodnotit kvalitu své odpovědi na přijaté povolání a stát se svatým.“

To je důležitý prvek toho, jak nám může být toto naše „rodinné evangelium“ pomocí k ověřování kvality našeho oblátského života. Když meditujeme naše Konstituce a pravidla, necháváme si jimi klást otázky a umožňujeme jim, aby se pro nás staly výzvou k proměně našeho smýšlení, abychom věrněji následovali Ježíše. Srovnání našeho života s tímto životním pravidlem by nás mělo přivádět k tomu, abychom žili v úplnějším a ochotnějším vydávání se chudým a opuštěným, abychom se velkoryse odevzdávali svým spolubratřím oblátům v našich apoštolských komunitách, abychom se hlouběji vydávali na cestu kontemplativní

modlitby a jiných rozličných aspektů našeho života víry a abychom se stávali opravdovými prorockými svědky každého z našich slibů.

Konstituce 163 nám říká, že naše Konstituce a pravidla nám pomáhají na cestě svatosti, což bylo také přání samotného zakladatele, které vyjádřil v r. 1825 na konci rukopisu Předmluvy. Právě tuto svatost dnes rozpoznáváme ve spolubratřích oblátech, kteří vydávali nenápadné svědectví života oddaného velkorysé službě vůči chudým. Tutéž svatost rozpoznáváme i u oblátů, kteří žili životem příkladné lásky a trpělivosti vůči svým vlastním spolubratřím v apoštolských komunitách, i v případech kdy šlo o bratry obtížné a náročné. Se skutečnou svatostí se můžeme setkat i u oblátů, kteří vydávali nádherné svědectví skrze svůj život modlitby a kteří se svým životem stávali sami o sobě pozváním k modlitbě. Známe také svatost oblátů, kteří bez jakékoli chlouby vedli život evangelní chudoby. Svatost je pro nás vtělována do všednosti každodenního života a je prožívána s radostí, dobrotou, průzračností, sebedarováním a odpouštěním.

Milí bratři, letošní 17. únor je pro nás dnem, kdy si máme znovu uvědomit, jak velký dar nám Duch svatý dal skrze charisma, které jsme obdrželi díky sv. Evženovi de Mazenod. Církev tak podobě našeho života požehnala a my jako Kongregace můžeme i dnes pokračovat v důležitém misijním díle hlásání evangelia spásy chudým a opuštěným. Dnes se radujeme a děkujeme za milost našeho povolání, které je vyjádřeno v našich Konstitucích a pravidlech. Dopřejme si čas k tomu, abychom se u nich pravidelně zastavovali a znovu a nově objevovali jejich bohatství, a mohli je tak nechat čím dál víc vstupovat do svých životů a žít podle nich s větší důsledností. Nikdy není pozdě! Jednota, která ze společného žití podle Konstitucí a pravidel - věrného výrazu oblátského charismatu - vyplývá, dodá naší Kongregaci sílu a učiní z nás ještě skutečnější misionáře chudých v podmínkách dnešní doby.

Rád bych tento dopis ukončil citací K 168, nádherného zakončení našeho „rodinného evangelia“:

„Svou oblaci na sebe každý oblát přebírá zodpovědnost za společné dědictví Kongregace vyjádřené v Konstitucích a pravidlech a v tradici naší rodiny. Je povzbuzován k tomu, aby se nechal těmito předpisy vést v kreativní věrnosti vůči dědictví, které nám odkázal svatý Evžen de Mazenod.“

Naše budoucnost v podobě plně životaschopné Kongregace tedy závisí na rozhodnutí každého obláta žít v plnosti svou oblaci. Rozhodněme se tedy pro život naší Kongregace a zavažme se k životu v jednotě vyplývající z Konstitucí a pravidel.

Jsme si jisti tím, že pokud se budeme po našich misijních cestách snažit toto naše „rodinné evangelium“ žít, pokud budeme společně s našimi představenými uskutečňovat rozlišování uvnitř svých apoštolských komunit, budeme s tvůrčí věrností prožívat charisma přijaté od sv. Evžena. I nadále se modlete za to, abychom byli otevřeni milosti hlubokého osobního i komunitního obrácení, otevřeni vůči Ježíši Kristu a aby naše Kapitula v r. 2016 byla silnou zkušeností Ducha svatého.

Důvěřujeme tomu, že Panna Maria Neposkvrněná je mezi námi, stejně jako byla ve Večeřadle, že se i nadále modlí za učedníky svého Syna, a tak se s vnitřní svobodou můžeme nechat unášet vanutím Ducha svatého k novému životu v našem společenství.

Hezkou oslavu!

*P. Louis Lougen, OMI
Generální představený,
Řím, na svátek obrácení sv. Pavla, 25. ledna 2015*